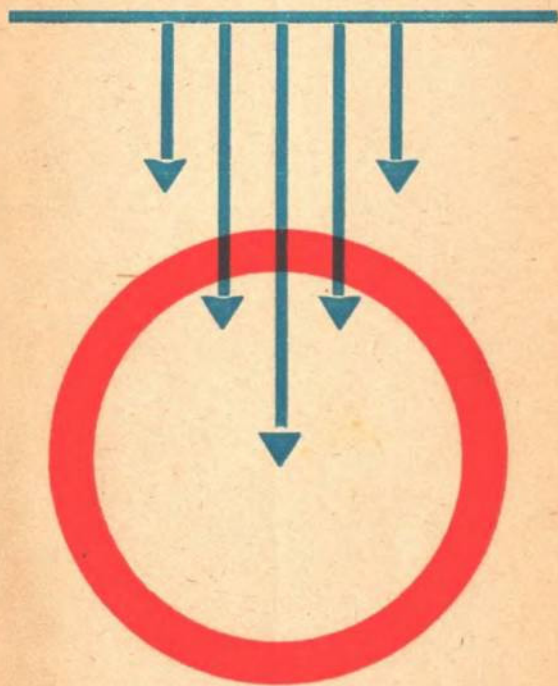

ІВАН МАНІЛО

ПОСТРІЛИ З ПЕРА

ІВАН МАЊИЛО

ПОСТРІЛИ З ПЕРА

ДРУЖНЄ

1947

Друге доповнене видання

Тираж 3.000

Друкарня: Д. Сажнин, Авгсбург

... І завелась на ставі герготня,
Гусине діло закипіло:
Таскають грязь і глей зо дна
Та мажуть Лебеда, щоб пір'я посіріло.
Обмазали кругом — і голос трохи стих...
А Лебідь плись на дно — і вишурнув,
як сніг.

Євген Гребінка

Ми будемо, як всі: великими!
Улас Самчук

МАРШ ГРАФОМАНІВ

**Гей, графомани, співці-отамани,
Ринем до бою за рідний Парнас!
Нас поведуть Нижанківські Богдани,
Віктори Бери і гордий Панас...**

Сміло до бою!
Вниз головою!
З нами крокує Курпіта і Брик...
Хто там із-заду?
Кулю — за зраду!
Кулю — за створений пшик!..

**Зорі парнаські нас вічно манили,
В торбах носили ми твори гнілі...
Дружньо нагрянемо всі на Манила!
Він — на Пегасі, а ми — на ослі!**

Сміло до бою!
Вниз головою!
З нами крокує великий Бабій...
Хто там із-заду?
Кулю — за зраду!
Кулю — за попіл і гній!!!

ЮРІЙ КОСАЧ

**Косач косить і толочить,
Барку на Парнас волочить
І на мене позира:
„З Ваших »Пострілів з пера« —
Ані слави, ві добра!“
Я ж співаю на дуду,
Славлю Музу молоду, —
І з Пегаса не впаду...**

К Р И Т И К

Д-рові О. Грицаєві

Бє—Державний Бер—Дер—Шер*)
Вперся до дівчини:
„Ти що, — каже, — шиєш тут,
Вісова личино?

Може хустку?.. Гі! Дурна!
Гєть нудні дрібниці!..
Виший оливом мені
Файні рукавиці,

Щоб важкі були й тверді,
Мали міць велику, —
Ними я нездар-писак
Битиму у пику!..“

1946

*) Бер, Державин і Шерех...

ВАСИЛІЙ БАРЧЕНЯТУСЕНЬКО

1.

Йде іще повсюди сварка:
Чи потоне в Леті Барка?...
Ох, напевно під кінець
Перекине вітерець!

2.

Басилій Барка — вінегрет:
Філософ, критик і поет...
Може бути під кінець
З нього добрий пан-отець!

ПРОФЕСОР І „КУЛО“

Гей, професор Державин*)
Вчений та химерний!
Пише дуже мудро він
І... на „Куло“ верне.
Є у нього побратим —
Юрій Криця-Чорний,
З „Кулом“ зв'язаний отим
Пародист моторний...

*) Так наголошує д-р Остап Грицай.

ПАНАС НА ПАРНАСІ

Прудкий Пегас
Поніс Феденка на Парнас,
Де височів Самчук Улас;
Та тільки зупинивсь Пегас,
Умить Панас,
Мов іскра, згас.

ЄВГЕН МАЛАНЮК

По діброві гомін, гук —
То приїхав Маланюк...
А з-під МУР-у козаки:
— Хай живуть Маланюки!

Т. ОСЬМАЧКА

Наш Тодось — юнак душею,
Вище гір ширя пером...
Знаю: гідну епопею
Він напише над Дніпром.

МУЗЕЙНА ЛЮДИНА

Прехитрий Порський, наче біс!..
Химерну має він натуру:
Збираючи макулатуру,
Музейним мохом весь обріс...

ПЕТРО КАРПЕНКО-КРИНИЦЯ

Петре, Петре! Де ж твоя криниця,
Щоб мені поезії напитись?

1946

Ю. ШЕРЕХ

1.

Розливаючи тругизну,
По мені справляє тризну,
Та одначе фактом факт:
Не виходить „абгемахт“!

2.

- Хто вишукує обнов?
- Критик Юрій Шерех...
 - Ов!?
- Хто спускає з мертвих кров?
- Критик Юрій Шерех...
 - Ов!?..
- Хто Манила не зборов?
- Критик Юрій Шерех...
 - Ов!

1946

ЯК ПИВОРІЗ...

(Василь Чапленко)

Цей упертої натури
І в віки вже міцно вліз, —
Любить бо літературу
Так, як пиво — пиворіз.

РОЗПОТВОРЮВАЧ МИСТЕЦЬКИЙ

1.

Схаменіться!.. Я ж — Костецький:
Розпотворювач мистецький,
Пересічний комбінатор,
Новеліст і алігатор...

2.

Стережіться! Я ж — новатор,
Пересічний комбінатор,
Комбіную с'як і так,
І виходить абияк:
Пересічним не діврати,
Що я в творі хтів сказати!

ОЛ. БАБІЙ

В нього твори — Боже мій! —
Мов без пороху набій...
За бабами йде на бій
Баболуб Олесь Бабій.

КОСМІЧНИМ ШЛЯХОМ

Через етер, через віки
Космічним шляхом навпрошки
Летить Багряний на мітлі
До махноградської землі
І радо назирці здаля
Спішить Полтава — немовля...

ЛЕОНІД ПОЛТАВА

В нього слава — не забава,
Він для слави все б віддав,
Любить славу і Полтаву,
Хоч в Полтаві й не бував...

ЯР СЛАВУТИЧ

1.

**Його нікому не схитнути
На п'єдесталі... Марна гра!...
Важучий духом Яр Жагутич,
Великий палом Баламутич
Клекоче й кличе до Дніпра!**

2.

**Не в'є горілки і не смокче люльки,
Лишень на Бодені дудлить вино.
В своїх сонетах підпуска бульбульки
І опускається на дно...**

НОСІЙ СВІТОВОЇ СКОРБОТИ

(Леонід Лиман)

Світову скорботу на обличчі
Носить він без усміху весь час
І колючу правду всім увічі
Каже без солодкості й прикрас.

Ой, Лимане,

Латаний талане!

Чи на правду сил у тебе ставе?

М. СТЕПАНЕНКО

**Великий зріст,
А малий зміст.**

В. БЛАВАЦЬКИЙ

**Як на сцені граю Юду,
Той в житті ним чейже буду!..**

БОРИС ОЛЕКСАНДРІВ

М. Ситникові

Незмірно баряться весна
І сонце свіжогруде...
О, пиймо, друже! Хто без дна,
У того дна й не буде!

НА МЛІНІ

Веретенченко Олекса
Розгубив вітрила й весла
Й пише віршики нудні,
Бо сидить на мліні...

БЛАГАННЯ А. ГАРАСЕВИЧА

З хрестом лежу на зоряній землі...
І вічність спить на зоранім чолі...
О, дай востанне сісти на коня!
О, дай... полинуть навманя!

МИХ. ОРЕСТ

Ю. Кленові

Зором погаслим я поле своє оглядаю:
Колос пустий... а проте, я мовчазний,
блідий
Вперто викошую жито рідке і неплідне...
Друзі суворі, хто ж винен, що колос
пустий...

* * *

Стомилась душа злом
І стало буття сном,
І сам я — живий тлін —,
Скоряюсь — вітаю скін!

НА ЛАДАН ДИШЕ...

Ан. Гакові

Сів Сосуля біля печі...
Жмурить очі... Гріє плечі...
Гуморесок більш не пише.
Ледь живий. На ладан дише...
— Де ви, оргії нічні?
Де ви, радісні пісні?

Б. ПОДОЛЯК

Серед МУР-у переляк —
Зліліпутивсь Подоляк:
Як про критику торочив,
Мов би хто йому наврочив...*)

*) Автор має на увазі його доповідь на конференції МУР-у в Байройті (Баварія).

НОВЕЛІСТКА НІНА

Нінусю! Чом сумуєте?
Ось Вам приємна вістка:
Мене Ви теж хвилюєте,
Як гола новелістка...

ЮРІЙ БАЛКО

— Гетьте згадки, розвійтесь примари,
Не тривожте блідого чола!..
„В'є піта в розбиту гітару:
— Дралафу-дралала!

ПЕТРО КАМІНЬ

Хто то стука? Хто то грюка?
То поет наш Каменюка,
Пише вірші двадцять літ, —
І посивів, і поблід..
Та здається (ох, здається!)
З нього Муза лиш сміється.

МИКОЛА СКЕЛЯ

М. Орестові

Я в поезію крадусь, мов злодій,
Забуттям припадають сліди, —
Не знайти мені нових мелодій
Та й себе вже мені не знайти!.

ВОЛ. РУСАЛЬСЬКИЙ

Сонячні дзвони, дзвонить на півсвіта!
Яж — не Гуменна, не Рань, не Курпіта..

Ю. БУРЯКІВЕЦЬ

Великий початківець
Юрій Буряківець.

ДРАМАТУРГ ОЛ. ЗАПОРІЗЬКИЙ

Коли Мати помирила,
До Олекси говорила:
— Йди, як лицар, до Манила —
Запорізька буде сила!..

1946

ТРИ ЗЕНОНИ

(Зенон П., Зенон Т., Зенон Я.)

Три Зенони —
Три закони...
Гику! Крику!
Небилиць!..
Три закони —
Три Зенони...
А в бою —
Іван та Гриць.

МУДРЕЦЬ І КРАВЕЦЬ

У релігії — мудрець,
А в поезії — кравець...
Може в царстві Перуна
Пошанують Шаяна!

БЕЗ СИТА

Хоч він і Ситник та без сита,
Бо плевелів не відсіва, —
І в творчості несамовитій
Їх сипле, наче з рукава...

ОГРЯДНА ПОЕЗІЯ

(С. Гординський)

Всї ладу, пляну, перспектив,
Необчисленна, нерозгадна,
Поляже в сутінках віків
Моя поезія огрядна.

ЖУРНАЛ „ЗАГРАВА“

Ой, „Заграва“, ти, „Заграва“,
„Продержавлена“, іржава!
Преногіна твоя справа:
Де Славутич — там неслава.

ЇДУ; ЇДУ, ЇДУ...

[Марія Познанська*)]

Я на возик сіла — їду, їду, їду...
Мене Ліда возить, я везиму Ліду;
Хоч в літературі і не буде сліду,
Я везиму возик — їду, їду, їду!

ЗАРОБЛЯЮТЬ ТРУДОДЕНЬ

Максим, Володька і Терень
Пісні складають день-у-день,
А як напишуть сто пісень,
То їм запишуть трудовень.**)

*) Совітська поетка.

**) Максим Рильський, Володимир Сосюра,
Терень Масенко — совітські письменники.

ПАВЛО ТИЧИНА

**Іду до праці я — москowitzація,
Українська надія — тичинизація!**

ПРО „РАЙ“

(І. Гончаренко*)]

**Про „рай“ піввіку вже пишу, —
І в графоманії сиджу.**

* Тичина і Гончаренко — совітські поети.

ТОРБАРИ

Не в гористий Крим по сіль
З нештишмих плідних піль
Від зорі і до зорі
Йдуть і їдуть торбарі...

А щоб збутися мороки —
З ними швендяють пророки
Та поети-плаксії —
Муз і грацій носії.

Б'ють громи... Січуть дощі..
Перетоплюються дні..
А вони спішать мерщій
У бразилії сумні...

А вони — на Парагвай,
Щоб забути Рідний Край,
Щоб озорені Карпати
Закувать навик за грати...

О, Пегасе! Милий мій!
Друже січових надій,
Понеси мене у плавні,
Де горять герої славні!

Понеси по Придніпров'ю
Із вогнистою любов'ю!..
Запоріжжя, Київ, Львів
Ждуть з мечами трударів!..
1943—46 рр.

ПУСТОМЕЛЯ*)

На збагнученім безкраї
Похилилася оселя,
В тій оселі проживає
Пустомеля, Пустомеля...

Люди добрі! Довгі роки
Він працює для народу,
Задля волі дужим кроком
Ходить він в огонь і в воду;

Ходить він, неначе лицар,
І могутній — наче скеля...
І сіяють дружні лица:
— Пустомеля! Пустомеля!..

Не плазує, не чвалає,
Не страшні йому дороги,
Тільки ж лихо де спіткає —
Має він дебели ноги...

*) „Горбарі“, „Дрібниці“ і „Пустомеля“ —
із збірки „Січ і відсіч“.

Наче заєць, без балачки
Всюди біга для ідеї,
То ж чував я — мов болячка
Він для матері своєї.

Ой, поети, оспівайте
Легендарную людину,
Що від смерти утікає,
Щоб не вмерла Україна!

ДРІБНИЦІ

Гей, сестриченьки і браття!
Розкажу Вам про іскрицю,
Що, вславляючи багаття,
Полетіла у пшеницю...

Дядько Хрін, розбитий горем,
Хоч помітивши іскрицю,
Почвалав розлогим полем
Ген у балку до криниці;

А іскриця, мов на диво,
Між сухими пелюстками
І весела, і грайлива
Вже палає до нестями...

Гей, сестриченьки і браття!
Оповім я Вам пригоду,
Як, нап'явши грізне шмаття,
Кум Грицько стрибнув у воду.

**Вачте, ніяк не полохливий...
Скинуть одиг? Гмі.. Дрібниця!
Тільки чом же дуже криво
Б'ється серце в кума Гриця?**

Закрутили — смерть та й годі! —
Чорноводи, чорторії..
„Чом не згинув я в поході
За престольвий вольний Київ?!

Ах, це ж я — дурна ослиця —
Із лахміттям вліз у воду...“
...Не одна така дрібниця —
Кістка в горлі для народу!

СУЧАСНИЙ БАЙКАР

Глібів, Гребінка, Манило...
Як це велично звучить!
Слава про мене б гриміла —
Тільки народ щось мовчить...

1945

ПЕРЕДЧУТТЯ

Як нагряне
Сам Багряний —
І поет, і звіролов —
А з-під МУР-у* — всюди званий
Критик Юрій Щигильов, —
Отоді то з мене, браття,
Полетить напевно шмаття!*)

*) Видаючи дружне („Постріли з пера“),
Автор сподівається почути такі ж дружні й від-
гуки...

ПОЕТ І КРИТИК

Байка*)

„Який Поет! Вогонь! Краса!
Нечуване звучання!..“
Так Критик у захопленні писав
Зарання.
І наш Поет співає — невгава
У гордім поетичнім леті...
А Критик ще: „У тебе мудра голова,
Немов у Гете...“

Поете! Крила маєш ти орла,
Та вб'є тебе улеслива хвала
Вухатого осла!

*) Із збірки „Байкар“.

З М І С Т:

Марш графоманів	5
Юрій Косач	6
Критик	7
Василій Барченятусенько	8
Професор і „Куло“	9
Панає на Парнасі	10
Євген Маланюк	11
Т. Осьмачка	12
Музейна людина	13
П. Карпенко-Криниця	13
Ю. Шерех	14
Як пиворіз	15
Розпотворювач мистецький	16
Ол. Бабій	17
Космічним шляхом	18
Леонід Полтава	19
Яр Славутич	20
Носій світової скорботи	21
М. Степаненко	22
В. Блавацький	22
Б. Олександрів	23
На мільні	24
Благання А. Гарасевича	25

Мих. Орест	26
На ладан дише	27
Б. Подоляк	28
Новелістка Ніна	29
Ю. Балко	29
П. Камінь	30
М. Скеля	31
Вол. Русальський	32
Ю. Буряківець	32
Драматург Ол. Запорізький	33
Три Зенони	33
Мудрець і Кравець	34
Без сита	34
Огрядна поезія	35
Журнал „Заграва“	35
Їду, їду, їду	36
Заробляють трудовень	36
Павло Тичина	37
Про „рай“	37
Торбарі	38
Пустомеля	40
Дрібниці	42
Сучасний байкар	44
Передчуття	45
Поет і Критик	46
